

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quàm grande peccatum sit, falsè iurare, & ad peccatum nomen Dei
inuocare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Philipp. 1. Testis mihi Deus est. & Hebræorum sexto. Omnis controuersia finis est iusiurandum, & Deut. 6. Per nomen eius iurabis: honor enim est Deo, dum pro veritate tuenda inuocatur. Quod verò Christus dicit Matt 5. Ego autem dico vobis, ne iuretis omnino &c. hoc intelligendum est de iuramentis, quæ sine inuocatione, sine mādato magistratûs, aut de priuata cuiusq; munditia conscientia fiunt: non autem loquitur de politijs & negocijs vocationû. Est enim iuramentum, vinculum iudiciorum & politiarum, & Euangelium non abolet politias & iudicia: ideò nec iuramētum, & ideò sicut Christus dicit, sit verbū verum, Est est, Non non: quod ampliùs est, à malo est, &c. id est, ab irreuerētia est, cum scilicet iuramus falsè aut sine causa, sine vocatione, sine mandato Magistratus &c. Sed iuramēta corā iudice vel propter vocationē coram Magistratu facta, licita sunt & cultus Dei, iuxta verba legis, In nomine Dei iurabis: contra, sine causa iurare & falsè, est abusio nominis Dei, qua nomen Dei inuocatur sine reuerentia.

Grande peccatum est periurium, & inuocatio nominis Dei irreuerenter facta. Et primò fit irreuerenter in execratione, nam ibi nūcupare Deum, est cum inuocare. Vult autem Deus, vt seriò & reuerenter, & in veritate nomen suum vbique inuocetur: quando ergò effunditur execratio per nomen Dei, id est, daß dich Gott plage oder schändere. & hoc vel ex consuetudine execrabili vel iracundia, grauissimè peccatur in nomen DEI. Deindè in proximum nostrum, quem præcepit nobis Deus amare, & cui debeamus omnia bona precari, contra mandatū Dei inuocamus nomen ipsius, vt perdat ipsum, quasi licitor esset. Quare dicit Apostolus 1. Corinth. 6. quod tales maledici regnum Dei non possidebunt. Propheta verò si leguntur interdum execrati fuisse & maledi,

maledixisse, sicut Helisæus pueris 4. Reg. 2. & Non
 maledixit Chanaan Genes. nono, hoc tamen tantum
 blasphemis & obstinatis fecerunt. Cauendum est igi-
 tur, ne de facili transferamus execrationes ad vulga-
 ria negotia, quia in usu temerario recidunt in caput
 eius, qui sic abutitur nomine Dei. Porro in periurio
 duplex est peccatum. Primò, quia ibi gloria Dei lædi-
 tur cum citatur tanquam falsus testis, qui est summa
 veritas: nam solus Deus verax, Romanorum tertio,
 & ipse perdet omnes qui loquuntur mēdacium, Psal.
 quinto. Deindè, quia periurus contemnit Deum vlti-
 torem periurij, qui claris verbis dicit, Non erit inno-
 cens qui nomen meum in vanum assumpserit, Exod.
 20. Et quoniam Deus non vult autoritate sui no-
 minis fieri id quod prohibuit, ideò illicita iuramen-
 ta non sunt seruanda. Sunt autem illicita iuramen-
 ta, in quibus aliquid promittitur quod est peccatum,
 aut sine peccato præstari non potest: vt si quis iura-
 ret se hanc vel illam violaturam virginem, hunc vel
 illum occidere hominē, aut facere diabolo iuramen-
 tum &c. maius enim peccatum est, præstare talia iu-
 ramenta, sicut Herodes simulauit se coactum iure
 iurando interficere Ioannem.

3. Postremò, quoniam Deus magna religione vult
 obseruari iuramenta, vbi inuocatum est nomen eius,
 ideò grauiissimum est peccatum, nō seruare iuramen-
 ta facta Magistratibus & superioribus, non perpen-
 dere maximum hoc conscientia vinculum. è diuer-
 so seruantes iuramenta sua, à Deo diliguntur. Psal-
 mo 14. Qui iurat proximo, & non decipit eum, is a-
 scendit in montem Domini. Sic David, Sic veteres
 Reges fidelissimi fecerunt in seruandis pactis & iu-
 ramentis, & Propheta Hier. quarto inquit: Iurabo,
 viuit Dominus, in veritate, in iudicio, in iustitia, in ve-
 ritate scilicet conscientia, vt ita vel secundum con-
 scientiam faciam sicut iuro, in sermone veraci, nē
 aliud